

get. Forbundet har bemærket, at fhv. justitsminister K. Axel Nielsen under første behandling af lovforslaget har udtalt kritik på dette punkt, og forbundet kan tilslutte sig denne kritik, således at enhver reminiscens af det offentlige afgiftsprivilegium fjernes, idet det forekommer helt urimeligt, at det offentlige på dette punkt i betalingsstandsningssituationer skal gå forud for lønmodtagerne, der har stillet deres arbejdskraft til rådighed for virksomheden.

Der foreligger forbundet bekendt slet ingen beregninger fra tolddepartementet om, hvad det betyder i kroner og ører for staten, at de i lovforslagets § 33 a omhandlede afgifter ligestilles med almindelige kreditorer.

III. Det ville være ønskeligt, om den i forslaget ad § 33 indførte forældelsesregel for lønmodtagernes privilegium suppleres med en bestemmelse, hvorefter privilegiet består, selv om lønkravet er for-

faldent indtil 12 måneder for konkursdekretets afsigelse, når blot lønmodtageren forinden har anlagt sag mod den tidligere arbejdsgiver.

Forbundet henviser i denne forbindelse til, hvad der herom er fremført ved lovforslagets første behandling af ordføreren for det konservative folkeparti, hr. Palle Simonsen.

Som anført indledningsvis i nærværende henvendelse, finder forbundet, at de foran nævnte ændringer i det foreslåede lovforslag, bør tages under alvorlig overvejelse med henblik på, at lovforslaget indfører den ændring i retstilstanden, som igennem mange år har været ønskelig for lønmodtagerne, og som i realiteten er baggrunden for det nu fremsatte lovforslag.

Skulle udvalget ønske at få de her anførte synspunkter yderligere uddybet, er forbundet naturligvis rede til når som helst at give møde for udvalget for at supplere de her anførte betragtninger.

Med venlig hilsen

Handels- og Kontorfunktionærernes
Forbund

Gran.

Til det af folketinget den 13. februar 1969 nedsatte udvalg vedrørende behandling af forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om fortrinsret i tilfælde af konkurs m. v.